

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 6 | 15. MARTS 1930 | 79. AARGANG

EN SENATORS PRINCIP.

Senator Reed Smoot, en meget kendt Statsmand fra Utah, er en Apostel i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Hans Livsprincip, som i Korthed gengives nedenfor, er Resultatet af »Mormon«-Lærdomme og har været den ledende Stjerne i hans Liv og Arbejde. Hans Eksempel er værdig til Efterfølgelse, baade for hans Trofasthed mod Evangeliets Principper og for hans virksomme Arbejde for alt, hvad der er ret. Hans Princip kan ogsaa blive vort. Og hvem vilde ikke gerne leve et saadant Liv som hans?

»Washington, D. C. 10. Januar 1930. Reed Smoot, Dekanus for Republikanerne i Senatet og en utrættelig Arbejder, fejrede sin 68de Fødselsdag med disse Ord:

»Jeg trækker Veksler paa det Liv, jeg har levet siden min Barndom. Jeg har aldrig drukket Alkohol. Jeg har aldrig røget. Jeg har altid spist god, enkel Føde og elsket Arbejde. Jeg har aldrig været doven og har aldrig været ledig.

Jeg har aldrig forurettet nogen. Jeg var saa lykkelig at faa Lov at ægte en af de mest fuldkomne unge Kvinder, som nogensinde har levet. Mine Børn har haft en vidunderlig Moder, en som kunde gøre Hjemmet lykkeligt. Af alle de Velsignelser, jeg har faaet, var hun den største.«

(Deseret News.)

DEN DANSKE MISSION.

KALDET TIL MISSIONSARBEJDE.

Søster Eva Mabel Giertsen af Oslo Gren af den Norske Mission, er af Kirkens første Præsidentskab kaldet til at arbejde paa Missionskontoret i København. Søster Giertsen vil indtage Stillingen som Redaktionssekretær og Translatør for »Den skandinaviske Stjerne«. Søster Giertsen er som Filolog specielt begavet til at indtage denne Plads, idet hun er i Stand til at oversætte saavel fra Engelsk som fra Tysk og har haft stor Erfaring i Oversættelse af forskellige Traktater og Bøger. Vi byder Søster Giertsen velkommen til den Danske Mission.

FORFLYTTELSER.

Ældste Theodore C. Jacobsen, som i det forløbne Aar har været Missionssekretær, er forflyttet til Esbjerg Distrikt. Søster Vera S. Stone er beskikket til at virke som Missionssekretær. Søster Della V. Andersen er beskikket til Medarbejder paa Missionskontoret og Sekretær for Københavns Distrikt.

AFLØSTE.

Ældsterne Max R. Christensen og L. Aldrid Christensen er hæderligt afløst fra deres Virksomhed som Missionærer i den Danske Mission.

Max R. Christensen har i de sidste fire Maaneder virket som Oversætter af »Stjernen«, og L. Aldrid Christensen har virket i Aalborg, Aarhus, Esbjerg og Københavns Distrikter.

Disse Brødre afrejste Søndag den 2. Marts over Berlin og forlader England med Skibet »Geo Washington« den 18. Marts. Vi ønsker disse Brødre en lykkelig Hjemrejse.

FORAARS-KONFERENCERNE

vil blive afholdt som følger:

København 5., 6., 7. og 8. April.
Esbjerg 25., 26., 27. og 28. April.
Aarhus 2., 3., 4. og 5. Maj.
Aalborg 9., 10., 11. og 12. Maj.

Et specielt Program vil blive udført i Aar, og vi indbyder vore Søskende fra de forskellige Grene til at deltage i Konferencen i deres Distrikt.

JUBILÆUMS-DAGEN.

Det er Kirkens 100 Aars Fødselsdag den 6. April, og store Mindemøder vil blive afholdt i alle organiserede Grene af Kirken. Et stort Program er udarbejdet, og vi haaber, at vore Søskende vil komme tilstede den 5. og 6. April for at fejre denne store Hojtidelighed.

Holger M. Larsen,
Missionspræsident.

DEN NORSKE MISSION.

VAAR-KONFERENSER

afholdes som følger:

Trondhjem	13. April.
Bergen	20. April.
Oslo	27. April.

PRÆSTEDØMMET

KREDSLÆRERNES LEKTIE FOR APRIL.

Fjerde Trosartikel.

Vi tror, at Evangeliets første Principper og Ordinancer er:

1. Tro paa den Herre Jesus Kristus.
2. Omvendelse.
3. Daab ved Begravelse i Vand til Syndernes Forladelse.
4. Haandspaalæggelse for den Helligaands Gave.

Kristi Forsoning har aabnet os Adgang til Frelse. Men vi maa ogsaa selv gøre noget. Disse første Principper og Ordinancer, som maa adlydes, er de, som i al Korthed er udtrykt i den fjerde Trosartikel. Det første, som kræves, er en sand og levende Tro paa Kristus. Denne Tro maa nødvendigvis bevirke Omvendelse fra al Synd og Trang til at renses i Daabens hellige Bad, for derefter at faa Haandspaalæggelse for den Helligaands Gave. Dette er Porten, som fører ind til Livet, og udenom den kan ingen komme.

Praktiske Punkter i Foredragsmaaden.

LEKTIE FOR FØRSTE MØDE I APRIL.

Guds Ord.

1. *Hvad er Guds Ord?*
   a) Det er ikke blot det Ord, Gud har talt fordum, men hvert Ord, som han fremdeles taler.
      Men han svarede og sagde: »Det er skrevet: Mennesket lever ikke af Brød alene, men af hvert Ord, som udgaar af Guds Mund.« (Matt. 4: 4.)
2. *Hele Guds Ord findes ikke i Bibelen. Mange Bøger, som er nævnt i det Gamle Testamente, er gaaet tabt.*
   a) »Pagtens Bog«. »Og han tog Pagtens Bog og oplæste den for Folkets Øren; og de sagde: Alt det, Herren har sagt, vil vi gøre og lyde.« (1. Mose. 24: 7.)
   b) »Nathan og Gads Bøger«. »Og Kong Davids Historie, den første og den sidste, se, den er opskreven i Seeren Samuels Krønikebog og i Profeten Nathans Krønikebog og i Seeren Gads Krønikebog.« (1. Krøn. 29: 29.)

   Mange Bøger, som er nævnt i det Nye Testamente, er ogsaa gaaet tabt.
   a) Der var et Brev til Korintierne, som vi ikke har.
      »Jeg skrev til Eder i mit Brev, at I ikke skulde have Omgang med Horkarle.« (1. Kor. 5: 9.)
   b) Der var ogsaa et Brev fra Laodikæa.
      »Og naar dette Brev er læst hos Eder, da sorg for, at det og bliver læst i Laodikæernes Menighed, og at I faar læse Brevet fra Laodikæa.« (Kol. 4: 16.)
      Der er mange andre, men her skal kun nævnes disse Eksempler.
3. *Hvorledes Guds Ord kommer.*
   a) *Gud har skrevet noget af sit Ord.*
      »Og da han havde fuldendt at tale med Moses paa Sinai Bjerg, gav han ham Vidnesbyrdets to Tavler, Stentavler, skrevne med Guds Finger.« (2. Mos. 31: 18.)
   b) *Gud har sørget for, at noget af hans Ord blev skrevet af Profeterne.*
      »Og Herren sagde til Moses: Skriv disse Ord op for dig! Thi efter disse Ord har jeg sluttet en Pagt med dig og med Israel.« (2. Mos. 34: 27.)
   c) *Meget af Guds Ord blev talet af Profeterne.*
      »De hellige Guds Mænd talte, drevne af den Helligaand.« (2. Pet. 1: 21.)

»Du skal tale alt, hvad jeg befaler dig. Men din Broder Aron skal tale til Farao, og han skal lade Israels Børn fare af sit Land.« (2. Mos. 7: 2.)

4. *Bibelen er ikke en fuldkommen Vejleder.*
   a) *Bibelen vidner om Kristus.*
   »I ransager Skrifterne, fordi I tænker, at i dem har I evigt Liv, og det er de, som vidner om mig.« (Joh. 5: 39.)
   b) *Bibelen er en Maalestok for rigtig Lære.*
   »Til Loven og til Vidnesbyrdet: hvis de ikke taler i Overensstemmelse med dette Ord, er det fordi, der intet Lys er i dem.« (Es. 8: 20.)
   c) *Men den Helligaand, gennem hvem stadig Aabenbaring kommer, er den fuldkomne Vejleder.*
   »Men naar han, Sandhedens Aand, kommer, skal han vejlede Eder til hele Sandheden. Thi han skal ikke tale af sig selv, men det, som han hører, skal han tale, og de tilkommende Ting skal han kundgøre Eder.« (Joh. 16: 13.)

Guds Ord.

»Bibelen er alt, som vi behøver.« Næsten alle Sidste Dages Helliges Missionærer, som har forsøgt at forklare dem, som er ukendte med vore Lærdomme, om Aabenbaring i vor Tid, har mødt dette Argument. Dette beror paa den Idé, at Bibelen er »Guds Ord« og indeholder alt, hvad han har aabenbaret eller agter at aabenbare til Menneskene. Kristne Kirker har i Aarhundreder forkyndt den Lærdom, at Bibelen indeholder Guds Ord i sin Helhed. Det er saa dybt grundfæstet hos alle ortodokse Kristne, at det er vanskeligt at faa dem til at lytte rolig til Beretningen om Aabenbaring i vor Tid.

Beder De nogen af dem om Bevis fra Skriften, svarer de sandsynligvis med Joh. Aabenb. 22: 18: »Jeg vidner for enhver, som hører de profetiske Ord i denne Bog: Dersom nogen lægger noget til dette, da skal Gud lægge paa ham de Plager, som er skrevne i denne Bog.« Men dette er intet Bevis. Denne Udtalelse henviser ikke engang til Bibelen. Der fandtes ingen Udgave af Bibelen før mange Hundrede Aar efter, at Aabenbaringens Bog var skrevet. »De profetiske Ord i denne Bog« henviser til Johannes Aabenbaring. Desuden siger denne Trusel til Menneskene om, at de intet maa føje til Guds Ord,

intet som helst om, at Gud selv aldrig vil lægge noget til, dersom han skulde onske det.

Det er logisk at sige, at Gud har talt en Gang, men aldrig vil tale mer. Er det ikke mere logisk at sige, som de Vantro, at Gud aldrig har talt?

Den Udtalelse, at nogen Bog kan indeholde alt det, Gud har talt og skrevet, er imod Bibelen selv. Som ovenfor nævnt mangler jo en Mængde af Bogerne, baade i det Gamle og det Nye Testamente. Alt, som fortælles i de 4 Evangelier om, hvad Jesus har sagt, kan læses paa ca. $^1/_2$ Time, og dog vandrede han rundt og prædikede i $3^1/_2$ Aar. Bibelen indeholder altsaa kun en meget lille Del af, hvad Verdens største Lærer har sagt.

Vi maa finde en bredere Forklaring paa Udtrykket »Guds Ord«. Hvad er Guds Ord? Det er alt, som Gud har talt eller ladet tale af sine Profeter, alt, som han har skrevet eller ladet skrive i alle Tidsaldre, og alt, som i Dag tales af hans Tjenere under den Helligaands Inspiration. »Guds Ord er det, som til enhver Tid udgaar af Guds Mund.«

Den Helligaand er den fuldkomne Leder. Han er den eneste ufejlbarlige Vejleder. Det, som til enhver Tid tales af Herrens sande Tjenere under den Helligaands Inspiration, er Guds Ord. Det, som Herren til enhver Tid sørger for bliver skrevet under Aandens Inspiration, er Skriften.

De Sidste Dages Hellige har fire Bøger af Guds skrevne Ord: Bibelen, Mormons Bog, Pagtens Bog og Den Kostelige Perle. Disse fire hellige Bøger indeholder Kirkens guddommeligt inspirerede Skrifter. De maa tolkes og forstaas i den samme Aand, hvormed de er skrevne.

LEKTIE FOR ANDET MØDE I APRIL.

Kundskaben om Gud.

1. *Kundskab om Gud er nødvendig til Frelse.*
   a) *Kundskab om Gud bringer evigt Liv.*

   »Og dette er det evige Liv, at de kender dig, den eneste, sande Gud og ham, du udsendte, Jesus Kristus.« (Joh. 17: 3.)

   b) »Vaagn op for Alvor og synd ikke! Thi nogle har intet Kendskab til Gud; til Skam for Eder, siger jeg det.« (1. Kor. 15: 34.)

c) *Vi undgaar meget af Verdens Ondskab, om vi har Kundskab om Gud.*

»Thi om de har flygtet bort fra Verdens Urenhed ved at have lært vor Herre og Frelser Jesus Kristus at kende, og saa atter lader sig fange af den og ligger under for den, da er det sidste blevet værre med dem end det første. (2. Pet. 2: 20.)

d) *Ved Kundskab om Gud overvinder vi Verden.*

»Thi alt det, som er født af Gud, sejrer over Verden; og dette er den Sejr, som har sejret over Verden: vor Tro.« (1. Joh. 5: 4.)

2. *Vi opnaar Kundskab om Gud gennem Aabenbaring.*

a) *Kun gennem Aabenbaring kan vi kende Gud.*

»Alle Ting er mig overgivne af min Fader, og ingen kender til, hvem Sønnen er, uden Faderen, og hvem Faderen er, uden Sønnen og den hvem Sønnen vil aabenbare det.« (Luk. 10: 22.)

b) *Kundskaben om, at Jesus er Kristus, blev aabenbaret til Peter.*

»Og Simon Peter svarede og sagde: »Du er Messias, den levende Guds Søn.« Og Jesus svarede og sagde til ham: »Salig er du Simon, Jonas's Søn! Thi Kød og Blod har ikke aabenbaret dig det, men min Fader i Himmelen.« (Matt. 16: 16—17.)

c) *Kundskaben kommer gennem den Helligaand.*

»Derfor kundgør jeg Eder, at ingen, som taler ved Guds Aand, siger: »Forbandet er Jesus!« Og ingen kan sige: »Jesus er Herre!« uden ved den Helligaand.« (1. Kor. 12: 3.)

d) *For Guds Aand er Vidne om Gud.*

»Aanden selv vidner med vor Aand, at vi er Guds Børn.« (Rom. 8: 16.)

3. *Kun de rene af Hjertet kan modtage Kundskab om Gud.*

a) *Vi maa gøre Guds Vilje for at opnaa en Kundskab om Gud.*

»Jesus svarede dem og sagde: »Min Lære er ikke min, men hans, som har sendt mig.« (Joh. 7: 16.)

b) »Vil nogen gøre hans Vilje, han skal kende, om Læren er af Gud, eller om jeg taler af mig selv.« (Joh. 7: 17.)

c) *Kun de rene af Hjertet kan se Gud eller kende ham.*

»Salige er de rene af Hjertet; thi de skal se Gud.« (Matt. 5: 8.)

d) *Vi maa søge denne Kundskab ved Bøn.*

»Om nogen af Eder fattes Visdom, han bede til Gud, som giver gerne og bebrejder ikke.« (Jak. 1: 5.)

Kundskaben om Gud.

Hvad er det største, De har oplevet i Livet? De behover ikke at betænke Dem længe. Det var Deres Møde med den mest fremtrædende Person, De kender.

Det er en stor Ting at blive bekendt med en berømt Mand. Men det er et langt, langt større Privilegium at blive kendt med Visdommens, Almagtens og Kærlighedens Gud. Dette er det herligste, et Menneske kan opleve.

En absolut Kundskab om Gud er nødvendig til Frelse. Mesteren sagde udtrykkelig: »Dette er det evige Liv, at de kender dig, den eneste sande Gud og ham, du udsendte, Jesus Kristus.« (Joh. 17: 3.)

Men hvorledes kan vi lære at kende Gud? Omtrent paa samme Maade, som vi lærer vor Nabo at kende. Ikke ved at læse en Bog om ham eller ved en videnskabelig Analyse af hans Arbejde, men ved at møde ham Hjerte til Hjerte.

Om De har Sorg, og Deres Ven kommer og trøster Dem og aabner sit Hjerte for Dem, først da lærer De ret Deres Ven at kende. Og saaledes er det ogsaa med Gud. De lærer ham først at kende, naar Deres Hjerte taler til Gud, og hans Aand taler til Deres Aand.

En Fritænker og en Troende gik sammen i Bjergene en Dag. Fritænkeren opdagede en Revne i Bjerget og standsede for at studere den. Den anden gik over til en Lund for at hvile. Da han kom derhen, følte han straks den dybe, skønne Stilhed og Fred. Noget syntes at sige: »Gud er her.« Han bøjede sig i ydmyg Bøn, og medens han bad, kom der en Glæde, Fred og Overbevisning i hans Hjerte, og han følte med Sikkerhed, at han var nær Gud.

Denne Mand fandt Gud. Fritænkeren fandt nogle nye Oplysninger om Geologi. Da de mødtes, fortalte de hverandre, hvad de havde opdaget. Men Geologen lo blot af sin Ven. Han vidste ikke, at hans Latter netop forraadte hans Uvidenhed. Han gik til Naturen for at faa Kundskab om Naturen. Den anden fulgte hans Eksempel. Han gik direkte til Gud for at faa Kundskab om Gud.

Om vi søger Gud af vort ganske Hjerte, og hans Aand taler til vor Aand, da lærer vi ham ret at kende. Paulus skriver:

»Aanden selv vidner med vor Aand, at vi er Guds Børn.« (Rom. 8: 16.)

Den Helligaand er det store, ufejlbarlige Vidne om Gud og hans Søn Jesus Kristus. Det fremgaar saa tydeligt af Mesterens Ord: »Han skal herliggøre mig; thi han skal tage af mit og kundgøre Eder.« (Joh. 16: 14.)

Dengang Joseph Smith som en fjortenaars Dreng havde sit store Syn, gengav han til Verden Nøglen til Kundskab om Gud. Den Troendes Bøn er Nøglen til Faderhjertet.

Tusinder af ædle Mænd og Kvinder, som har hørt Beretningen om Joseph Smiths første Syn, har gaaet den samme Vej og har fundet Gud.

Men kun de rene af Hjertet kan faa denne Kundskab. »Salige er de rene af Hjertet, thi de skal se Gud.« (Matt. 5: 8.)

Denne Renhed af Hjerte og Sind er den skønneste og ædleste menneskelige Egenskab, og det er den Egenskab, som kræves for Omgang og Samkvem med Gud vor evige Fader.

LEKTIE FOR TREDIE MØDE I APRIL.

Mennesket.

1. *Hvad er Mennesket?*
   a) *Mennesket er en guddommelig Aand iklædt et Tabernakel af Kød og Ben.*
   b) »Da dannede Gud Herren Mennesket af Støv af Jorden og blæste Livets Aande i hans Næse; og Mennesket blev til en levende Sjæl.« (1. Mos. 2: 7.)
2. *Menneskets Aand — et bevidst Væsen.*
   a) *Aanden kan være mismodig:* »Da kom Jesabel, hans Hustru, ind til ham, og hun talte til ham: »Hvorfor er dog din Aand mismodig, saa du ikke vil æde.« (1. Kong. 21: 5.)
   b) *Aanden kan harmes og vredes:* »Medens nu Paulus ventede paa dem i Athen, harmedes hans Aand i ham, da han saa, at Byen var fuld af Afgudsbilleder. (Ap. G. 17: 16.)
   c) *Aanden kan fryde sig:* »Og min Aand fryder sig i Gud, min Frelser.« (Luk. 1: 47.)
3. *Menneskets Aand er bevidst, enten den er i eller udenfor Legemet.*
   a) *Aanden udenfor Legemet kan være kendt.* »Jeg kender et Menneske i Kristus, — om han var i Legemet,

ved jeg ikke, eller udenfor Legemet, ved jeg ikke; Gud ved det — en som for fjorten Aar siden blev rykket lige ind i den tredje Himmel.« (2. Kor. 12: 2.)

b) *Vor Frelser prædikede til Aanderne:* »I denne gik han bort og prædikede for Aanderne, som var i Varetægt.« (1. Pet. 3: 19.)

c) *Moses og Elias viste sig for Jesus:* »Og det skete, da de skiltes fra ham, da sagde Peter til Jesus: »Mester! Det er godt, at vi er her; lad os gøre tre Boliger, en til dig og en til Moses og en til Elias!« — Han vidste ikke, hvad han sagde. (Luk. 9: 33.)

4. *Menneskets Aand eksisterede før Legemet.*

a) *Vore Aander kom fra Gud:* »Men de faldt ned paa deres Ansigter og sagde: »Gud, alt Køds Aanders Gud! Den ene Mand synder, og du vredes paa den hele Menighed!« (4. Mose. 16: 22.)

b) *Vore Aander var tilstede ved Verdens Skabelse:* »Hvor var du, da jeg grundfæstede Jorden? Sig frem, hvis du har Indsigt? — — medens Morgenstjerner jublede tilhobe, og alle Guds Børn raabte af Glæde?« (Job. 38: 4, 7.)

c) *Jesu Disciple forstod, at en Mand kunde synde, før han blev født:* »Og hans Disciple spurgte ham og sagde: »Rabbi! Hvem er det, som har syndet, han eller hans Forældre, siden han skulde fødes blind?« (Joh. 9: 2.)

5. *Menneskets Aand er af Guds Slægt.*

a) *Vore Aander er af Guds Slægt:* »Thi i ham er det, vi lever og rører os og er til, som ogsaa nogle af Eders Digtere har sagt: »Thi vi er ogsaa hans Slægt.« (Ap. G. 17: 28.)

b) *Gud er vore Aanders Fader:* »Desuden: Vore kødelige Fædre havde vi til Optugtere, og vi havde Ærefrygt for dem; skal vi da ikke meget mere være lydige mod Aandernes Fader og have Livet derved?« (Hebr. 12: 9.)

6. *Menneskets Bestemmelse.*

a) *Vi maa blive fuldkomne:* »Derfor skal I være fuldkomne, ligesom Eders himmelske Fader er fuldkommen.« (Matt. 5: 48.)

b) *Vi maa blive lig Jesus Kristus:* »I elskede! nu er vi Guds Børn, og det er endnu ikke aabenbaret, hvad vi skal vorde; vi ved, at naar han aabenbares, da skal vi

vorde ham lige; thi vi skal se ham, som han er.« (1. Joh. 3: 2.)

c) *Vi skal naa Kristi Fylde:* »Indtil vi alle naa til Enheden i Troen paa og Erkendelsen af Guds Søn, til Mands Modenhed til Kristi Fyldes Maal af Vækst.« (Ef. 4: 13.)

Mennesket.

»Hvad er et Menneske, at du skulde forherlige ham?« spurgte Job midt under sine store Trængsler. Dette er et af de vigtigste Spørgsmaal i Religion og Filosofi.

Hvilket Svar giver Bibelen paa dette Spørgsmaal? I Luk. 3: 38 læser vi: »Som var Søn af Enos, Søn af Set, Søn af Adam, Guds Søn.« Saa Adam, den menneskelige Races jordiske Fader, var en Søn af Gud. Paulus sagde jo ogsaa, at vi var Guds »Slægt«. (Ap. G. 17: 28.) Gud er vore Aanders Fader.

Jesus sagde ved en Lejlighed: »Jeg og Faderen er eet.« Denne Udtalelse forargede Jøderne, og de vilde stene ham. Men paa deres Anklage svarede Frelseren kun: »Staar der ikke skrevet i Eders Lov: Jeg har sagt: I er Guder.«

Vore Aander havde en bevidst Eksistens før Fødselen. Job fortæller os, at »alle Guds Børn jublede af Glæde«, da Verdens Grundvold blev lagt. (Job. 38: 7.) Jeremias blev beskikket til Profet, før han blev født. (Jer. 1: 5.)

At Disciplene forstod disse Ting, ser vi af deres Spørgsmaal om hvem som havde syndet, den blinde Mand eller hans Forældre. Det er jo indlysende, at de mente før Fødselen. For Gud kunde jo ikke ved Fødselen straffe en Mand med Blindhed for en Synd, han vilde komme til at begaa efter Fødselen. Herren svarede ikke: »Denne Mand kunde ikke synde før Fødselen.« Men han sagde: »Hverken denne Mand eller hans Forældre syndede.« Eller med andre Ord: »Denne Mand syndede ikke, før han blev født.«

Menneskets Aand er et bevidst Væsen, enten den er i eller udenfor Legemet. Men et Menneske er mere end en Aand. Dette ses klart af 1. Mos. 2: 7, hvor der staar: »Da dannede Gud Herren Mennesket af Støv af Jorden og blæste Livets Aande i hans Næse; og Mennesket blev til en levende Sjæl.« Aanden og Legemet sammen danner Menneskets Sjæl.

Ved Opstandelsen vil Mennesket faa et herliggjort Legeme. Jesus sagde til sine Disciple efter Opstandelsen: »Tag paa mig og føl paa mig. En Aand har ikke Kød og Ben, som I ser,

jeg har.« (Luk. 24: 39.) Kristus var Førstegrøden, og vi skal alle blive som ham.

Disse Lærdomme om, at Mennesket er af guddommelig Oprindelse og vil faa et herliggjort Legeme i Opstandelsen, at vi vil kende hverandre i den kommende Tilværelse, og at de, som har levet rene og hellige Liv, skal blive ophøjet og blive lig Gud selv, er nogle af de mest fremtrædende af »Mormonismens« Læresætninger.

Vi har Guddommens Stempel paa os. Saa høje Begreber giver Evangeliet om vor Oprindelse og Bestemmelser. Hvad Slags Mennesker burde vi da være?

DEN KVINDELIGE HJÆLPEFORENING

Valgsproget 1930.

Vi stræber efter en større Paaskonnelse af vort Jubilæumsaar ved at søge efter andres gode Sider.

KREDSLÆRERINDERNES LEKTIE FOR APRIL.

Et Liv i Harmoni med vore Ledere.

Den Organisation, som hersker i Jesu Kristi Kirke, er en af de mest fuldkomne i Verden. Alle har sin Plads i det store Maskineri. Men denne Organisation kræver fuldt Sammenhold og fuld Harmoni mellem alle Medlemmer. En lille Skrue, som falder ud, kan bringe hele Maskinen til at standse. Lad os ikke være en saadan Hindring. De, som er sat til Ledere, har større Ansvar, men ogsaa større Inspiration end andre. Lad os alle støtte vore Ledere alt det, vi kan, saa Værket kan rulle fremad.

Bevis for Guddommeligheden af Mormons Bog.

LEKTIE FOR FØRSTE MØDE I APRIL.

Bogen, som blev givet til Verden.

Oversættelsen: Profeten Nephi sagde: »Jeg gør en Beskrivelse i min Faders Sprog, hvilket bestaar af Jødernes Lærdom og Ægypternes Sprog.« Oversættelsen af en Bog fra et Sprog til et andet er altid et vanskeligt Arbejde. Det er vanskeligt nok for en, som er godt inde i det Sprog, hvori Bogen

er skrevet, og det Sprog, hvortil den skal oversættes. Ofte har et Udtryk intet tilsvarende i et andet Sprog, og andre Vanskeligheder kan opstaa.

En saadan Oversættelse af Mormons Bog vilde da synes meget vanskelig, endog for en lærd Mand, da den var skrevet i mere end eet Sprog, efter hvad Nephi fortæller, eller i en Blanding af mindst to Sprog, Hebraisk og Ægyptisk. Alligevel blev dette Arbejde udført af en ulærd Dreng — Joseph Smith, og det endog i et Sprog, som ikke var meget kendt i Verden paa den Tid. Det var et overvældende Arbejde — en god Prøve baade for Oversætteren og for deres Venskab, som stod ham nær i dette store Herrens Værk.

Nødvendigheden af Assistance: Alene kunde Joseph ikke have udført meget. Han behøvede Hjælp til Nedskrivningen, efterhaanden som han oversatte. Han trængte til en Sekretær, som han kunde stole paa. Han trængte til stærke og trofaste Personer til at hjælpe sig. Martin Harris, Oliver Cowdery, Emma Smith (Josephs Hustru) og andre hjalp ham fra Tid til anden, eftersom Anledning gaves. Naarsomhelst Joseph trængte til Hjælp, fik han den — ofte paa en forunderlig Maade.

Himmelsk Hjælp nødvendig: Bortset fra menneskelig Hjælp, maatte Joseph, som var ulærd i det »reformerede ægyptiske« og det hebraiske Sprog, hvori Optegnelserne var skrevne, have anden Hjælp. Akkurat som Videnskabsmændene i Dag bruger Teleskopet til at finde og studere Stjernerne, Mikroskopet til at se og studere Mikroben og andre lavere Livsdannelser, eller Radioen, Røntgen-Straalerne og andre Ting, saa var der i den bibelske Tid andre Midler til at faa Indblik i nye religiøse og aandelige Omraader. De mest bemærkelsesværdige af disse Hjælpemidler er Urim og Thummim, som omtales i tredje Mosebog 8: 8, femte Mosebog 33: 8, fjerde Mosebog 27: 11, 1. Samuels Bog 28: 6 og Ezras Bog 2: 63.

Om Urim og Thummim sagde Joseph Smith: »Sammen med Optegnelserne blev der fundet et forunderligt Instrument, som for kaldtes »Urim og Thummim«, og som bestod af to gennemsigtige Sten sat ind i en Bue, som var fæstet til en Brystplade.« Disse blev sandsynligvis ogsaa brugt ved den oprindelige Nedskrivning af Pladerne.

Oversættelsesmaaden: Med Hensyn til Oversættelsesmaaden af Mormons Bog har Profeten sagt: »Ved Hjælp af Urim og

Thummim oversatte jeg Optegnelserne ved Guds Gave og Kraft.«

Oliver Cowdery, Profetens Hovedsekretær, sagde om Oversættelsen: »Jeg skrev med min egen Pen hele Mormons Bog (undtagen nogle faa Sider), som den faldt fra Profeten Joseph Smiths Læber, idet han oversatte ved Guds Gave og Kraft ved Hjælp af Urim og Thummim, eller som de kaldes i Bogen »Hellige Oversættere«.«

Oversættelsen af Mormons Bog ved Hjælp af disse »Oversættere« var ikke bare en mekanisk Proces, men krævede den alleryderste aandelige Koncentration. Han havde Tillid til Gud. Han kunde ikke oversætte, medmindre han var ydmyg og havde de rette Følelser mod alle. I denne Tilstand var han, da han saa ind i »Oversætterne« og der ved Guds Gave og Kraft saa de fordums Nephiters Skikkelser, og ved at anspænde alle sine Evner for at forstaa Betydningen deraf, frembragte han saa Oversættelsen, som derpaa blev korrekt nedskrevet af Sekretæren.

Trykningen af Bogen: Oversættelsen af Mormons Bog blev fuldført mellem Juni og August 1829. Der blev gjort en Kontrakt for Trykningen med Hr. Egbert B. Grandin fra Palmyra. Der skulde udgives 5000 Eksemplarer, og Prisen skulde være 3000 Dollars. Martin Harris garanterede for denne Sum.

Saasnart alle Arrangementer var gjort, rejste Pofeten Joseph til Harmony, Pennsylvania, men før sin Afrejse gav han følgende Besked angaaende Trykningsarbejdet: »Først at Oliver Cowdery skulde afskrive hele Manuskiptet. Dernæst skulde han kun tage en Kopi ad Gangen til Kontoret, saa at dersom den ene skulde blive ødelagt, vilde der være en i Behold. For det tredje skulde han altid have en til at ledsage sig frem og tilbage til Kontoret, for at beskytte Manuskriptet. For det fjerde skulde der stadig, baade Nat og Dag, holdes Vagt rundt om Huset, for at ikke ondsindede Personer skulde trænge ind og ødelægge Manuskriptet. Alle disse Ting blev strengt overholdt, som Herren havde befalet Joseph.«

Forsigtighed med Behandlingen af Manuskriptet. Det kan synes, som om den Forsigtighed, der blev udvist under Trykningen, ikke alene var ualmindelig, men ogsaa unødvendig. Men Profetens Erfaringer med Hensyn til de Forsøg, der var blevet gjort paa at tage Pladerne fra ham, sammen med Tabet af de 116 Sider af Manuskriptet, som han for en kort Tid havde overladt til Martin Harris, lærte ham Forsigtighed.

Og godt er det, for da det ikke var lykkedes hans Fjender at stjæle Pladerne fra ham, blev der stiftet flere Sammensværgelser for at faa fat i Manuskriptet til Bogen og hindre dens Udgivelse.

Hindringerne overvundet: Saaledes har der fra Begyndelsen til Enden været Vanskeligheder og Fare forbundet med Mormons Bogs Fremkomst. Men tilsidst blev enhver Hindring overvundet. Bogen blev udgivet i 5000 Eksemplarer. Herefter vilde det være umulig at ødelægge den. Verden havde af hedengangne Nationer faaet det Vidnesbyrd, at Herren er Gud; at Jesus er Kristus, Verdens Forløser; at Evangeliet er Guds Kraft til Frelse. Herren havde hørt de Bønner, som Profeterne og andre retfærdige Mænd blandt Amerikas tidligere Indbyggere havde opsendt.

SPØRGSMAAL.

1. Hvorfor er Oversættelsen af en Bog fra et Sprog til et andet saa vanskelig? Hvorfor var det særlig vanskeligt for Joseph Smith i denne Henseende?
2. Nævn fire moderne Hjælpemidler og forklar deres Brug. Hvilke Hjælpemidler var der tilstede ved Oversættelsen af de nephitiske Optegnelser: a) menneskelige og b) guddommelige?
3. Hvorledes var Oversættelsesmaaden? Hvilken Sindstilstand krævede denne? Hvordan vilde en saadan Tilstand forbedre vore Forhold i Dag?
4. Hvilke Hindringer var der for Bogens Trykning? Hvorfor var det nødvendigt at bevogte den Nat og Dag? Naar blev Bogen færdig?
5. I hvilken Sindstilstand skulde man læse og studere Mormons Bog? Er en saadan Stilling gavnlig i andre Livsforforhold, naar det gælder at samle Kundskab? Hvorledes?
6. Hvor ofte læser De Mormons Bog?

Kvindernes Rolle i Kirken.

LEKTIE FOR FJERDE MØDE I APRIL.

Uddrivelsen fra Missouri.

Flytning til Far West: I Sommeren 1836, efter en kort Fredsperiode med at opbygge Hjem, begyndte Pøbelen igen at rase, og Folket i Clay County, som havde taget venligt

imod de Hellige, bad dem nu at drage bort. Følgelig flyttede de til de ensomme Egne ved det nordlige Missouri. Far West blev grundlagt i Oktober, og hurtige Fremskridt blev gjort.

Profeten flytter til Missouri: I Januar 1838 blev Forfølgelserne i Ohio uudholdelige. Profeten fulgte sine Brødre og flygtede fra Kirtland og ankom i Marts til Far West.

Men her begyndte snart Bitterhed over politiske Spørgsmaal at gøre sig gældende. Ud paa Foraaret angreb Pøbelen atter det fredselskende Folk, som kun krævede deres almindelige Borger-Stemmeret. Ved Gallatin opstod der en Strid, da nogle af Brødrene prøvede at stemme. Guvernør Boggs sagde: »Trætten er mellem Mormonerne og Pøbelen, og de kan selv kæmpe den ud.«

Mange Mormonkvinder kæmpede og stred med deres Mænd for Samvittighedens Skyld.

Den 17. Oktober 1838 foraarsagede en Pøbelskare stor Skade blandt de Hellige ved Millport. En Søster, som endnu ikke var kommet sig efter en Barnefødsel, blev tvunget til at forlade et godt Hjem og led Nød, saa hun tilsidst døde og maatte begraves paa en Flodbred. Agnes M. Smith, Hustru til Don Carlos Smith, som dengang var paa Mission, maatte sammen med sine to hjælpeløse smaa Børn flygte fra et brændende Hjem. Bærende sine Børn vadede hun over Grand River, medens Vandet naaede hende til Livet.

Pøbelen lyver for at skade Mormonerne: Pøbelen havde nu engang besluttet at udrydde det forsvarsløse Folk, og derfor satte de Ild paa deres egne Hytter og fo'r skrigende omkring og udbredte det Rygte, at Mormonerne havde udført Forbrydelsen. Kaptajn Bogart ved Missouri-Hæren, som var en af Mormonernes bitreste Fjender, sagde, at han »vilde sende Far West til Helvede inden næste Middag«.

Ved Crooked River, den 25. Oktober, blev David W. Patten dødelig saaret under et Forsøg paa at beskytte Far West mod denne Militærpøbel. Idet han udaandede, sagde han til sin sønderknuste Hustru: »Hvad du end gør, fornægt aldrig Troen!« Og hun fornægtede aldrig sin Tro. Usandfærdige Rapporter fremstillede dette Forsvarsforsøg som et Massemord fra Mormonernes Side. Følgen var, at Guvernør Boggs udstedte sin berømte »Udryddelsesordre«, som sagde: »Mormonerne maa behandles som Fjender og maa *udryddes* eller om nødvendigt jages ud af Staten for det offentlige Velfærds Skyld.«

Frygt vendt til Glæde: Louisa F. Wells, hendes Søster

Emmeline og deres Kusine Elizor Free skulde tage Vare paa Hjemmet, medens deres Fader tog Del i ovennævnte Forsvar for Far West. I tre Uger stod de Dag og Nat paa en Høj og holdt Vagt for at advare deres Nabofamilier, hvoraf mange var syge, dersom Pøbelen skulde nærme sig. En Aften hændte en humoristisk, men meget rørende Begivenhed. Pigerne opdagede fem bevæbnede Mænd, som nærmede sig. Øjeblikkelig flygtede alle Kvinder og Børn, undtagen Louisa, hendes Moder og syge Broder, i Sikkerhed paa en nærliggende Mark. Moderkærligheden holdt dem tilbage. Ingen af dem vilde forlade den syge Broder. Saa bevæbnede de sig for at forsvare ham. Moderen fandt sig en Økse, og Louisa stillede sig op ved Døren med en afskrækkende, gammel Ildtang. De var meget ængstelige, men til deres store Glæde opdagede de, at Mændene var udsendt af deres Fader for at se, hvordan de havde det.

Blodbadet ved Hauus Mølle. En Del Hellige, paa Vej fra Kirtland til Far West, holdt Hvil for Natten ved Hauus Mølle. Den 30. Oktober 1838 styrtede en Skare paa 300 Mand løs paa de Hellige og foranstaltede et Myrderi og Blodbad over al Beskrivelse. Brødrene søgte Tilflugt i en Smedie, medens Søstrene og Børnene under en Regn af Kugler flygtede ind i Skoven. Pøbelen stjal de Helliges Ejendele, drev deres Kvæg bort og nedslagtede paa en umenneskelig Maade 17 Mand og saarede 13 andre. En gammel Mand blev bogstavelig talt skaaret i Stykker, medens han bad for sit Liv. En lille Dreng bad om Naade, men Pøbelen skød ham en Kugle gennem Hovedet.

Den næste Morgen hjalp Joseph Young de ulykkelige Søstre med at kaste Legemerne af deres døde Mænd ned i en dyb, tør Brønd, fordi der ikke var Overlevende nok til at begrave dem.

Profeten forraadt: I Far West, den 30. Oktober, forraadte Oberst Hinkle Joseph og mange af de ledende Brødre, saa de faldt i Fjendens Hænder. Folket blev afvæbnet og tvunget til at fraskrive sig deres Ejendom, og Far West blev plyndret. En ubeskrivelig Grusomhed blev udøvet baade mod Kvinder og Mænd. Saa blev Brødrene kastet i Fængsel efter at have taget en gribende Afsked med deres ulykkelige Familier.

Lidelser i Fængslet: Brødrene blev kastet i et ildelugtende Fangehul, hvor deres brutale Vogtere i fem Dage forsøgte at faa dem til at leve af Menneskekød og pralede af, at de gav deres Fanger »Mormon-Kød«. Joseph og de andre fik af deres

drukne Fangevogtere at vide, at de var anklaget for Hojforræderi, Mord, Ildspaasættelse, Tyveri og Mened. Imedens fortalte General Clark til Folket: »Hvad Eders Ledere angaar, saa behover I ikke for et Øjeblik at tro, at de vil komme tilbage. For deres Skæbne er beseglet.«

Under disse tragiske Omstændigheder blev Joseph Fielding, som senere blev Præsident for Kirken, fodt, og hans Moder, Mary Fielding Smith, blev kort efter, medens hun endnu var sengeliggende, drevet fra Staten i en Vogn.

Jaget ud fra Missouri: I Januar 1839 forstod de Hellige, at de intet andet havde at gore end at forlade Staten. Berøvet alle deres Ejendele, ulykkelige og udslidte, flygtede næsten 12.000 Hellige fra Missouri den Vinter. Brigham Young havde Ledelsen. Han havde gjort en Pagt med sine Brødre, at de aldrig skulde holde op, »for hver eneste af de Hellige var trygt udfriet fra Missouri-Pobelen«. Ingen Klager hørtes. De sang Salmer, medens de gik frem. Søster Batsheba W. Smith siger: »Vi havde et sikkert Vidnesbyrd om, at vi blev forfulgt for Evangeliets Skyld.«

SPØRGSMAAL.

1. Hvorfor blev Far West grundlagt?
2. Hvad var Folkets Erfaringer paa dette Sted?
3. Hvorfor blev Folket forfulgt i Missouri?
4. Diskuter Begivenhederne ved Crooked River og Hauus Molle.
5. Nævn hvorfor de Hellige holdt ud trods alle Trængsler.
6. Naar og hvorfor blev Joseph og Brodrene kastet i Fængsel?
7. Hvad tror De, Kvinderne følte, da deres Mænd blev kastet i Fængsel? Hvad vilde De have gjort?
8. Nævn Begivenhederne i Januar 1839.
9. Hvordan var Folkets Tilstand under denne Flugt?
10. Syng: »Saa sikker en Grundvold«. Hvad synes De om denne Salme?

Visdomsordet.

TREDJE LEKTIE I APRIL.

Jorden vort Hjem.

Det er blot Eksperter paa Omraadet, som giver sig af med at give Sundheds- og Leveregler. Her som i alle andre Ting

maa vi lære Sandheden. Af den Aarsag er alle disse Lektier bygget paa og holdt tæt op til vort inspirerede Visdomsord. De Oplysninger, som gives, er ogsaa i fuld Overensstemmelse med, hvad de største og bedste Autoriteter udtaler. Eksperimenter foretages stadig, og nye Sandheder kommer frem efterhaanden. Men de Oplysninger, som gives her, er altsaa i Overensstemmelse med Videnskaben.

Jordelivets Mirakel.

»Og den Herre Gud dannede Mennesket af Jordens Støv, og aandede ind i hans Næsebor Livets Aande. Og Mennesket blev en levende Sjæl.«

»Og den Herre Gud plantede en Have i Eden mod Øst; og der satte han Mennesket, som han havde dannet.«

»Og ud af Jorden lod den Herre Gud det vokse alle Slags Træer, som er lystelige at se til og gode at æde af.«

»Og Gud sagde: Se, jeg giver Eder alle Urter, som giver Sæd, som er over al Jorden, og alle Træer paa hvilke der er Træfrugt, som giver Sæd; de skal være Eder til Føde.«

Saaledes talte vor Fader til sine Børn paa Jorden. De kan efterfølge hans naturlige Love og leve. De kan ringeagte dem og faa Sygdomme og tilsidst dø. Saaledes er der skrevet, og saaledes har det vist sig at være gennem Tusinder af Aar.

Af Støv er du kommen. Dette angaar Menneskets Legeme — ikke dets Aand. Hvis en Portion »Støv« blev undersøgt paa et kemisk Laboratorium, vilde man finde, at det bestod af ca. 15 saakaldte Elementer, hvoraf vi bedst kender Surstof, Kvælstof, Kulstof, Jern, Kalk, Natrium og Jod. Men de andre 8 Elementer er ligesaa meget Bestanddele af Jorden som de nævnte.

Alle Planter og Træer næres af Jord gennem Plantevækst-Processen. Denne Proces er vidunderlig, fordi Jordsubstansen gennem Planten ligesom paa en magisk Maade forvandles til indviklede og forskelligartede Plantebestanddele. Hvis nu en Plante blev kemisk analyseret, saa vilde de samme 15 Elementer findes i den.

Menneskets Legeme er mere sammensat end Plantens. Mennesket kan ikke bruge Jordens Bestanddele som Føde. Disse Stoffer maa først omdannes af visse Planter, og disse igen kan da udgøre Menneskets Føde. Hvis nu Menneskets Legeme blev kemisk analyseret, saa vilde man ogsaa der finde de samme 15 Elementer. Disse nødvendige Livselemen-

ter kan Mennesket blot skaffe sig gennem sin Føde, og den kommer igen, direkte eller indirekte, fra Jordens Planter og Frugter.

Heraf ser man, hvordan alt, som hedder Liv, er indbyrdes afhængig, og Nødvendigheden af at forstaa og efterfølge Skaberens store og grundlæggende Love. I Sandhed, Mennesket er skabt af Jordens Stov.

Omsorg for Planter og Dyr. Afgrøden trænger ogsaa til Føde. Den dygtige Landmand forstaar Betydningen af rigtig Føde. Han ved, at hvis han ikke skaffer sine Grontsager og sit Korn den rigtige Slags Jordføde, saa vil han faa en daarlig Host eller endogsaa miste den helt. Hvis vi fjerner nogen af Mineralerne fra Jorden, saa vil den blive syg, og de Frugter, som dyrkes der, vil blive tilsvarende daarlige og kraftesløse, dersom de i det hele taget vil komme frem.

Dyrene trænger til den rigtige Føde. Det kender deres Ejer godt til og er meget omhyggelig med at sørge for de allerbedste Bygningsmaterialer for de Skabninger, som han har sat sine Penge i.

Men smaa og store Børn, Mænd og Kvinder, derimod faar ofte den mest utilstrækkelige og urigtige Føde. Hvorfor skulde der ikke sørges ligesaa omhyggeligt for Børns Føde som for vore Husdyrs?

Mineraler i Føden. Ved et af de sidste Aarsmøder i Britisk Medicinsk Samfund udtalte en meget fremtrædende Forsker paa Næringslivets Omraade: »Af de 15 nodvendige Elementer, hvoraf vort Legeme er sammensat, er de 10 Mineraler, og hver af disse 10 udfører sin egen bestemte Opgave, som ikke kan udfores af nogen anden. Da alle disse Mineraler stadig udsondres, og alle er nødvendige Bygningsmaterialer, er det jo indlysende, at Diætens Mineralindhold er af den allerstørste Betydning for Legemets Velfærd.

Størsteparten af disse nødvendige Mineraler faar man direkte fra Grøntsager og Frugt. Dette er en Aarsag, hvorfor disse Ting er saa nødvendige.

Mineraler i Legemets Funktioner. Alle de nodvendige Mineraler befordrer Livsfunktionerne. Blot nogen faa af dem nævnes her. Kalk er mest nødvendig. Det er Hovedbestanddelen af Ben og Tænder. Det er ogsaa nødvendigt for Cellernes Virksomhed, og disse Cellers Antal er flere Millioner. Det er nødvendigt for Blodet. Uden det kan Hjertet ikke slaa, og Musklerne nægter at yde Tjeneste. Dets Betydning for alle de

legemlige Funktioner er den allerstørste. Jern er nødvendigt, for at Blodet kan renses af Luftens Surstof. Blodet trænger ogsaa til Klor af den samme Aarsag og ligesaa af andre Aarsager. Saaledes er alle Legemets Mineraler nødvendige — hvert har sin bestemte Hensigt.

Mineralernes Udspring. Størsteparten af Saltene faar vi fra Grøntsager. Kalk f. Eks. faar vi fra Havre og Kaal (skønt Mælk indeholder ogsaa en Mængde). Jern faar vi fra friske Grøntsager, særlig Spinat (skønt Kød og Æg ogsaa har det). Fosfor fra Havre, Ærter og Bønner (findes ogsaa i Mælk og Æg), og Jod fra Løg (skønt de Ting, vi faar fra Søen, maaske har det største Indhold af Jod). Ved en blandet Diæt er der lidt Sandsynlighed for, at man ikke faar nok Salte eller Mineraler. Alle spiselige Planter og Grøntsager indeholder en Del af disse nødvendige Elementer og skulde derfor bruges af alle Familier.

Tænderne — et Hjælpemiddel. Bliver der ikke nok Mineraler, lider hele Legemet derunder, men særlig Tænderne. Det er meget vigtigt, at den vordende Moder faar de nødvendige Mineraler i sin Føde, ellers lider Barnet et alvorligt Tab, endnu før det kommer ind i Verden. Det er ikke mange, som ved, at det første Sæt Tænder dannes i den fjerde Maaned af Svangerskabet og bliver fuldstændig dannet ved Fødselen, skønt de ligger nede i Kæberne. Ligesaa at i den syvende Maaned lægges Grundvolden til det andet eller endelige Sæt Tænder. Hvis Moderen ikke faar sit tilstrækkelige Kvantum Kalk og andre Mineraler i sin Føde, saa har Naturen sørget for, at Barnet stjæler fra sin Moder — deraf kommer de hyppige Tandbesværligheder under Svangerskabet. Disse Ting angaar Barnets Benbygning saavelsom dets Tænder.

Tænderne er en god Maalestok for korrekt Ernæring. Vilde og »Naturmennesker« har haarde, hvide, stærke Tænder, indtil de begynder at bruge den hvide Mands Føde, som ofte er saa »hvid« og blød, at de sundeste Bestanddele mangler. Vore Forfædre trængte ikke til Tandlæger. Hvad kan vi lære af det?

SPØRGSMAAL.

1. Diskuter den dybe Betydning af, at Sætningen: »Mennesket blev en levende Sjæl«, øjeblikkelig efterfølges af denne: »Og Gud plantede en Have.« (1. Mos. 2: 7—8.)
2. Beskriv Betydningen af Sætningen: »Du er Støv.« Forklar den Proces, hvorved det menneskelige Legeme bliver

sammensat af Jordens Støv. Forklar den indre Afhængighed mellem Jord, Planter, Dyr og Mennesker. Hvorledes beviser dette Naturens store Økonomi?

3. Fortæl hvad De ved om de nødvendige Elementer i det menneskelige Legeme. Hvordan kontrollerer de Legemets Funktioner? Fra hvilken Føde faar vi disse almindelige Elementer?
4. Hvad sker med Planterne, hvis Jorden mangler de nødvendige Elementer? Hvorfor? Hvad sker med et Menneske, dersom Elementerne bliver taget bort fra dets Føde? Diskuter dette. Hvordan kan en Person opnaa et fuldkomment Helbred?
5. Hvorfor er Tænderne en Maalestok for ens Helbred? Hvorfor skulde Mødre have tilstrækkelig Mineraler i deres Føde?
6. Tænder trænger til Arbejde for at holde sig friske. Blød Føde er skadelig. Hvorfor burde man hver Dag spise nogle haarde Skorper, noget Korn eller raa Føde, saasom Gulerødder, Kaal, Salat eller andre Grøntsager?
7. Hvorfor skulde man rense Tænderne omhyggelig, før man gaar tilsengs og skylle Munden godt efter hvert Maaltid? Efterlever De denne Regel? Vil De begynde at gøre det?

UNGDOMSFORENINGERNE

Valgsproget 1929—30.

I dette Jubilæums-Aar stræber vi efter den mest fuldkomne Udvikling gennem personlig Renhed og Lydighed mod alle de Sidste Dages Helliges Idealer.

*

M-Mændene.

KARL WILHELM SCHEELE.

Blandt den Gruppe store Mænd, som grundlagde den moderne Kemi, har faa udført saa uhyre meget paa kort Tid som Scheele. Karl Wilhelm Scheele blev født i Stralsund i Sverige 2. December 1742. Hans Fader var Købmand, havde mange Børn og var daarligt økonomisk stillet. 14 Aar gammel

blev Scheele Læredreng paa et Apotek og kom paa den Maade i Berøring med Kemi-Videnskab. Han havde meget at bestille, men om Nætterne studerede han Kemi og foretog kemiske Eksperimenter. Hele sit Liv var han fattig, og stadig havde han Modgang. Ikke alene maatte han bære sine egne Byrder, men ofte ogsaa sin Families og sine Venners. Men hans Interesse for Videnskaben blev ikke kuet, og paa Bekostning af sit Helbred bragte han Kemien et stort Skridt fremad.

Scheele havde erhvervet sig det meste af sin Kundskab ved Selvstudium og maatte i Begyndelsen taale meget fra selvgode Akademikere, som ikke tænkte sig Muligheden af, at nogen særlige Resultater kunde opnaaes uden Universitetsuddannelse. Og rimelig er det vel ogsaa, at hans Sprog var mindre godt, saa han ikke altid gjorde saa godt Indtryk, men hans Arbejde var saa glimrende, at det fremtvang alles Respekt og Beundring.

De Opdagelser, han gjorde, var saa mange, at blot nogle faa kun nævnes her. Priestleys Opdagelse af Surstof var en af de epokegorende Opdagelser i det 18. Aarhundrede. Helt uafhængig af og uvidende om dette opdagede imidlertid Scheele Surstof-Gassen og anerkendes ogsaa nu som en helt selvstændig Opdager af Surstof.

Scheele gik længere end Priestley i Studiet af Luftens øvrige Bestanddele. Det hænder ofte i Videnskaben, at naar Tiden er inde, gores den samme Opdagelse paa samme Tid af forskellige Opfindere.

Scheele opdagede ogsaa Klor-Gas, som i den senere Tid er blevet saa beromt ved sit Brug i Krigsførelsen. Scheele paaviste dens blegende Evne og lagde derved Grunden til den moderne Klædefabrikation. For Klorets Opdagelse brugte et Stykke Lærred en hel Sommer for at blive bleget. Med Klor kunde det gores paa et Par Timer. Desuden bevirkede Klor, i Form af Klorkalk, et uhyre Fremskridt paa Hygiejnens Omraade. Alene Opdagelsen af Klor vilde berettige Scheele til en Plads blandt Videnskabens store Mænd.

Scheele opdagede Ammoniak, som spiller en stor Rolle i vor Industriverden. Arseniksyre var en af hans Opdagelser, ligesaa Volframsyre samt Cyanid

Blandt hans Opdagelser var ogsaa Glycerin, som i mange Sammensætninger er blevet et Stof af uhyre Betydning.

Paa Scheeles Tid vidste man ikke meget om de animalske

eller vegetabilske Produkter. Han foretog Studier paa dette ukendte Omraade med meget gode Resultater. Blandt andre organiske Opfindelser isolerede han Mælkesyre og paaviste, at det er den, som giver sur Mælk den sure Smag. Han paaviste Æblesyre i Æblerne, Citronsyre i Citronerne, Vinsyren i Druerne og Oksalsyren, som findes i mange Planteprodukter.

En Opregning af hans Opdagelser vilde føre for langt. Lad det være tilstrækkeligt at sige, at Kemividenskaben blev fort et uhyre langt Skridt fremad gennem den beskedne, stræbsomme, svenske Apotekers Arbejde.

Hvad vi kan lære af hans Liv er, at dersom en Mands Gaver og Anstrengelser er store nok, kan han overvinde alle Hindringer og tiltvinge sig Ære og Respekt af sine Medmennesker. Det viser ogsaa, hvor meget lettere alt vilde have været for ham, om han kunde have nydt en god Uddannelse.

Men Scheeles Flid og Opofrelser blev imidlertid for meget for et svagt Legeme. Da han var paa Højden af sin Berømmelse, døde han i Köping, Sverige, i Maj 1786.

SPØRGSMAAL.

1. Hvilken Rolle spillede Scheele i Opbygningen af Kemi-Videnskaben?
2. Sammenlign den Uddannelse, han fik, med Deres.
3. Nævn nogle af de Fordele, der følger med Uddannelse for en, som skal blive Videnskabsmand.
4. Hvilke Egenskaber hos Scheele hjalp ham frem, trods alle store Hindringer?
5. Nævn nogen, De kender, som har disse Egenskaber.
6. Nævn 6—7 kemiske Opfindelser, som Scheele gjorde, og nævn deres forskellige Brug.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af HOLGER M. LARSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording.